

Mál nr. 353/2016**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðatryggingar sveitarfélagsins X.****Slys á göngustíg 23. ágúst 2015.****Gögn.**

Málskot, móttækið 31.10.2016, ásamt fylgigögnum og síðara bréfi lögmanns M dags. 24.11.2016.
Bréf V, dags. 21.11.2016

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til váttryggingafélags (annars en V) dags. 22.9.2015 kemur fram að hún hafi verið á línuskautum á göngustíg sem hún segir hafa allan verið í mól og grjóti og hafi það komið frá hestastíg sem sé samhliða göngustígnum. M kveðst hafa dotti um steinvölu eða mól og lent á höfðinu og slasast.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu vegna saknæms vanbúnaðar og athafnaleysi starfsmanna X við umhirðu og skipulag við göngustíg þann sem M var á þegar hún slasaðist. M telur að það að við hlið göngustígsins sé reiðstígur úr mól og grjóti skapi augljósa slyshættu fyrir þá sem um göngustígninn fari og óforsvaranlegt að hafa umrædda tvo stíga hlið við hlið. M vísar til bréfs frá forvarnafulltrúa V frá árinu 2011, þar sem bent sé á umrædda hættu þegar reiðstígurinn var lagður og fundargerð bæjarstjórnar Álfтанess frá árinu 2011, ítrekaðar kvartanir íbúa á árunum 2011-2014, sem og ályktun umhverfis- og skipulagsnefndar frá sama ári um að ekki væri forsvaranlegt að hafa þessa tvo vegi samhliða. M telur að X hafi brotið gegn athafnaskyldum veghaldara í skilningi 10.gr. vegalaga nr. 80/2007 þar sem bæði reiðstígar, og göngu- og hjólastígar eru skilgreindir. Einnig vísar M til 12. gr. vegalaga varðandi ábyrgð veghaldara m.t.t. umferðaröryggis, sem og 1. mgr. 43. gr. laganna þar sem miðað sé við að vegum sé haldið við með eðlilegum hætti m.v. þá umferð sem um veginn fer og vísar M síðan til bótareglu 56. gr. laganna og bótaábyrgð X á grundvelli hennar og þess gáleysis sem áður hefur verið vísað til, en eðlilegt sé að farið sé um umræddan stíg á línuskautum, eins og M gerði.

V telur ósannað að M hafi slasast á göngustíg sem hafi legið við hlið reiðstígs og vísar þar til opinberra gagna sem sýni að það liggi ekki reiðstígur meðfram þeim göngustíg sem M kveðst hafa dottið á. Tilvísun V er til fundargerðar umhverfis- og skipulagsnefndar Álfтанess dags. 23. ágúst 2011 þar sem komi fram að skv. aðalskipulagi sé ekki reiðstígur með Jörfavegi heldur með Bökkum vestan Kasthústjarnar. V telur að þó það sé mól nálægt þeim göngustíg sem M féll á sé ekki um að ræða reiðstíg. Veghaldi vegna göngustígs hafi verið í lagi, engin skemmd hafi verið í stígnum eða frágangi hans ábótavant auk þess sem V vísar til þess að ástæða slyss M hafi helst verið fótubúnaður hennar en ekki utanaðkomandi aðstæður.

Álit.

Í gögnum málsins kemur fram að M kveðst hafa dottið um steinvölu eða mól þegar hún var á línuskautum á göngustíg í sveitarfélaginu X. Ágreiningur er um hvort lagður hafi verið reiðstígur samhliða umræddum göngustíg og hvort þær aðstæður feli í sér saknæma háttsemi af hálfu starfsmanna X í formi vanbúnaðar eða athafnaleysis vegna kvartana sem borist hafa sveitarfélaginu á síðustu árum.

Þegar litið er til aðstæðna á vettvangi og þeirra mynda sem liggja fyrir í gögnum málsins er ljóst að það svæði sem M ferðaðist um á línuskautum er ætlað til margvíslegrar umferðar, en ekki liggur fyrir að svæðið hafi verið skipulagt sérstaklega með aðalskipulagi með umferð hrossa í huga á einum stað og gangandi vegfaranda eða annarra á öðrum stað. Þó einhverjir íbúar, og eftir atvikum fleiri aðilar, hafi ekki verið á eitt sáttir um hvernig gengið hafi verið fá umræddu svæði og gert um það athugasemdir til X þá felur það eitt og sér ekki í sér athafnaskyldur af hálfu X. Ekki verður lögð sú skylda á sveitarfélagið X að göngustígar séu þannig að ekki sé hægt að búast við að nærliggjandi jarðvegur fari inn á þá. Verða umræddar aðstæður því ekki virtar X til gáleysis, hvorki í skilningi

vegalaga né skv. almennum reglum skaðabótaréttar. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 15. desember 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.